

המעוררים: 1.
2.

[REDACTED]
שניהם ע"י ב"כ עו"ד [REDACTED]
מרחי [REDACTED]
טל: [REDACTED] פקס [REDACTED]
דואר אלקטרוני: [REDACTED]

-נגד-

המשיב:

[REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד ניר טולדנו ולא רימה גרסימוב
מרחוב תוצרת הארץ 3, ת.ד. 2690 פתח תקווה 4912601.
טל: 03-9309677 פקס: 03-9309674
דואר אלקטרוני: office@toledano.co.il

מועד קבלת התחלטה: 21.10.2022, 23.10.2022
מועד אחרון להגשת התשובה: 22.11.2022
מועד חתימת המסמך: 15.11.2022

תשובת המשיב לערעור

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מיום 21.10.2022 ומיום 23.10.2022, מתכבד המשיב להגיש תשובה מטעמו לערעור המערערים שהוגש על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב (כב' השופטת [REDACTED]), שניתן במסגרת ת"א [REDACTED] מיום 09.01.2022 (להלן: "פסק הדין") במסגרתו נדחתה התביעה שהוגשה על ידי המערערים כנגד המשיב בעילה של פרסום לשון תרע.

עותק מפסק דינו של בית משפט קמא מצ"ב לתשובה זו כחלק בלתי נפרד ממנה ומסומן מוצג 1.

טענות המשיב בקצירת האומר הינן כי יש לדחות את הערעור כנגדו מחמת כך, שכל האמור במכתבו למשטרה אמת וכי המכתב נשלח במסגרת הליך משפטי, המוגן מפני תביעת לשון הרע.

מבוא

המשיב סבור כי המערערים עשו שימוש לרעה בהליכי בית משפט, בעצם הגשת ערעור סרק. על פסק דינו המנומק והמבוסס כדבעי של בית משפט שלום בתל אביב. במה דברים אמורים: ערעור המערערים, נשען ברובו ככולו על "משענת קנה רצוצי" של "טענות בדיים", המנוגדות לחלוטין לקביעות שבעובדה של בית משפט קמא, לרבות קביעתו החד משמעית כי מכתבו של המשיב לא תופץ בדבים, אלא נשלח למשטרת ישראל בלבד, במסגרת הליך משפטי שהתנהל נגד בנה של אחיה של המערערת וכי המערערים עצמם נחשפו למכתב לראשונה רק בשל בקשתם למתן צו לקבלת חומרי החקירה מהמשטרה (סעיפים 23-33 לפסק הדין).

להשלמת התמונה העגומה יצוין כי, העד תיחיד מטעמם של המערערים שהעיד כתיק, הודת בעדותו בבית משפט בפה מלא, כי מי שחשף בפניו את קיומו של מכתבו של המשיב למשטרה היו המערערים בעצמם, בעוד שאף המערער, בכבודו ובעצמו, הודה בעדותו בבית משפט כי אף הוא נחשף למכתב רק בעקבות צו לקבלת חומרי חקירה ממשטרת ישראל (סעיפים 30-32 לפסק הדין).

טעם זה כשלעצמו, של אי חשיפתו ואי פרסומו של המכתב נשוא התיק למאן שהוא, פרט לגורמי החקירה הרלוונטיים במשטרת ישראל, כמו גם הגשת ערעור המבוסס על טענות המנוגדות לחלוטין לקביעות שבעובדה של בית משפט קמא, מצדיק את דחיית הערעור מחמת היותו של הפרסום מותר, כאמור בסעיף 5113) לחוק איסור לשון הרע, (תשכ"ה-1965) (להלן: "החוק"). מקל וחומר שיש לדחות את הערעור בשל ניסיונם העז של המערערים להטעות את ערכאות הערעור לסבור כאילו המכתב הופץ "לכל העולם" (סעיף 19 לערעור), למרות שטענה כזוהי זו נסתרה אף מעדותם בבית משפט קמא וממוצגיהם!

לפיכך, אין שום נפקות וקשר בין השאלה "המשפטית" והאקדמית שמנסים המערערים לעורר בערעורם, לבין עובדותיו הפשוטות והחד משמעיות של התיק, בעטיין נדחתה מניה וביה "טענת הבדים" שטו לעצמם, כאילו מכתבו של המשיב הופץ ברבים! משכך, יש להותיר את פסק דינו של בית משפט קמא על כנו, תוך חיוב המערערים בהוצאות הערעור.

הלכה למעשה, שהסיבה האמיתית להגשת תביעת הסרק נגד המשיב ונגד אחיה של המערערת, נבעה מנקמנות המערערים לשמה, בשל זכיונו של אחיה של המערערת, מר [REDACTED] בהליך ההתנגדות שהגישה המערערת לצוואת הוריה המנוחים במסגרת ת"ע [REDACTED] ונקמנות במשיב על שום "שהעז" להיענות לבקשת עוה"ד [REDACTED] לכתוב מכתב למשטרה, במסגרת הליך משפטי, על מנת לנסות להסביר מה היתה הסיבה להתנהגותו הפתאומית והשגויה של בנו של אחיה של המערערת.

צילום פסי"ד של בית משפט לענייני משפחה בת"א שניתן במסגרת ת"ע [REDACTED] מיום 26.02.2017 מצייב לתיק המוצגים ומסומן **מוצג 2**. צילום פסי"ד של בית משפט מחוזי שניתן בערעור שהוגש על פסק הדין בעמ"ש [REDACTED] מיום 28.11.2017 מצייב **כמוצג 3**. כן מצייב צילום החלטת בית המשפט העליון שניתנה במסגרת בע"מ [REDACTED] מיום 29.01.2018 שדחתה את בר"ע שהגישה המערערת. **כמוצג 4**.

רקע עובדתי

1. ביום 06.09.2017 הגישו המערערים תביעה כספית כנגד מר [REDACTED], שהינו אחיה של המערערת וכנגד המשיב, [REDACTED], בסכום כולל של [REDACTED] ש. תביעה זו התבססה אליבא דא מערערים על עילות לשון הרע, תקיפה והגנת הפרטיות! צילום כתב התביעה מצייב לתיק המוצגים ומסומן **מוצג 5**.
2. ביום 09.10.2017 הגישו המשיב ואחיה של המערערת כתב הגנה מפורט מטעמם, במסגרתו העלו, בין היתר, את הטענה לחוסר סמכות עניינית של בית משפט השלום לדון בתביעה כנגד אחיה של המערערת, בצורתא חדא עם המשיב שאינו בן משפחתם. צילום כתב החגנה מצייב לתיק המוצגים ומסומן **מוצג 6**.
3. ביום 15.03.2018 ולאחר שבית משפט עיין בתגובת המערערים לבקשה למחיקת, ניתנה על ידי בית המשפט קמא החלטה, שהורתה על מחיקת התביעה כנגד אחיה של המערערת. בהחלטת בית משפט הני"ל אף נקבע כי התביעה כנגדו נמחקת, על מנת לאפשר למערערים להגישה לבית משפט לענייני משפחה. צילום החלטת בית משפט קמא מיום 15.03.2018 מצייב לתיק המוצגים ומסומן **מוצג 7**.

4. בפועל, ולמרות שחלפו למעלה מחמש שנים מאז מחיקת תביעה, אין מחלוקת עובדתית כי המערערת כלל לא הגישה תביעה כנגד אחיה, למרות שכתב תביעתה לכאורה היה כבר מוכן וכל שהיה עליה לעשות זה אך להפנותו לבית המשפט לענייני משפחה.
5. יצוין כי על בסיס הטענות בית משפט קמא שבכוננת המערערת להגיש תביעה בבית משפט לענייני משפחה כנגד אחיה אף הצליחה המערערת לקבל באופן חריג ויוצא דופן חזר מלוא האגרה ששילמה, למרות שמדובר היה בהליך מחיקת תביעה שלא בתסכמתה ושלא בהתאם לתקנות, כעולה מבקשתה לבית משפט מיום 13.04.2018 ומהחלטת בית משפט מיום 25.04.2018 המציב **כמוצגים 8 ו-9** בהתאמה.
6. חוסר תום לבם המשוער של המערערים כמפורט על קצה המזלג לעיל בישר, למרבה הצער, רק את בוא "הסנגורית" למסכת "התעתועים והזיגוגים", אשר דבקה בחם מראשית ההליך ועד סופו, כמפורט להלן.
7. לכתב תביעתם של המערערים צורפו על ידם מסמכים וכתבי דין חסונים רבים, מתוך דיונים שהתנהלו בדלתיים סגורות (כעולה מסעיפים 9-11 לסיכומי המשיב) המציב לתיק המוצגים ומסומן **מוצג 10**.
8. לאחר כל זאת, לא התביישו המערערים לעשות שימוש לרעה בהליכי בית משפט ולהגיש ביום 08.11.2018 בקשה למחיקת סעיפים והוצאת נספחים מתצהיר עדותו הראשית של המשיב, בטענה שמדובר במסמכים שניתנו בדלתיים סגורות, הכל במטרה לשלול מהמשיב אפשרות להתגונן מפני תביעתם בטענת אמת בפרסום!
9. לאחר קבלת תגובה מפורטת מטעם המשיב, התקיים ביום 11.07.2019 דיון בבקשה, בגדרו הגיעו הצדדים להסכמה דיונית לפיה, בכפוף לכך ששמו של המערערים יהיה חסוי בעוד ששמו של המשיב יהיה גלוי, הוסרה כל התנגדות המערערים לגבי החלקים מהתצהיר והנספחים שצורפו לתצהירו של המשיב והסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה על ידי בית המשפט בפרוטוקול הדיון מאותו היום. צילום פרוטוקול הדיון והחלטת בית משפט קמא מציב לתיק המוצגים ומסומן **מוצג 11**.
10. וראו איוה פלא! למרות הגעת הצדדים להסכמה דיונית, שקיבלה תוקף של החלטה, לא התביישו המערערים בפתח דיון שמיעת הראיות בתיק "למחזר מחדש" את הטענות ולטעון "בהבל פיהם" כי על אף הסכמתם הדיונית, שקיבלה כאמור תוקף של החלטה ועל אף שהם אלה שצרכו מלכתחילה עשרות מסמכים מדיונים שהתנהלו בדלתיים סגורות, היה כביכול על המשיב להמציא צו לחסרת תיסלון!
11. בהחלטת בית המשפט קמא מאותו היום, נדחתה מניה וביה טענה מקדמית זו, תוך שבית משפט קמא קבע כי העלאת הטענה ביום דיון שמיעת הראיות היא חסרת תום לב וכי תוצאות הדיון של 11.07.2019 מדברות בעד עצמן צילום פרוטוקול הדיון והחלטת בית משפט קמא מיום 03.01.2021 מציב לתיק המוצגים **כמוצג 12**.

12. מהאמור לעיל עולה כי המערערים לא בחלו, למרבה הצער, בשום אמצעי ובשום טענה, על מנת להשיג את מטרתם לשלול למעשה את הגנתו של המשיב כנגד תביעת הסרק שהוגשה כנגדו, למרות שהמערערים הם אלו שעל מנת לבסס את תביעתם צרפו עשרות מסמכים של דיונים שהתנהלו בדלתיים סגורות, כאשר לשיטתם המשיב היה מנוע מלעשות כן, על מנת להדוף את תביעתם כנגדו!

13. הלכה למעשה שכל כוח שנתר מכתב תביעתם של המערערים, המשתרע על פני 9 עמודים ו- 69 סעיפים, לאחר שנמתק כלפי אחיה של המערערת מהמת חוסר סמכות עניינית, התייחס אל המשיב ב-6 סעיפים בלבד (סי' 62-67 לכתב התביעה - מוצג 5), במסגרתם עתרו המערערים לחיובו של המשיב בסכום של ~~שק"ל 100,000~~ ש"ח בגין מכתב שנכתב על ידו למשטרה, וזאת בהסתירם של המערערים מעיני מבית משפט בכתב תביעתם כי אף אדם לא נחשף למכתב, פרט לגודמי חקירה רלוונטיים במשטרת ישראל!

14. הלכה למעשה, שכל מטרת צירופו של המשיב לכתב התביעה הטורדני והקנטרני שהגישו המערערים בתיק דנן, נועדה על מנת לנסות ליצור מסוכה מלאכותית להעברת הדין לבית משפט לענייני משפחה שדק לו היתה נתונה הסמכות לדון בסכסוך בין המערערת לבין אחיה (סעיפים 48-49 לכתב ההגנה מוצג 6) מאחר והמערערת לא היתה מעוניינת להתדיין בפני המותב שדחה את התנגדותה לצוואת הוריה המנותים!

דחיית התביעה לנוכח ההגנה המוחלטת של סעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע

15. לית מאן דפליג, שהמכתב נשוא תביעת המערערים הוא מכתב שנשלח על ידי עו"ד ~~שמו~~ לאגף החקירות במשטרת לב ת"א בלבד. מכתב זה צורף על ידה כנספח ב' למכתבה מיום 04.12.2013 לאגף החקירות במשטרה, כאשר שמכתבו של המשיב היה אחד מתוך שמונה נספחים שונים!

16. במסגרת מכתבה של עו"ד למשטרה, היא ביקשה שלא להעמיד את מרשה, מר ~~שמו~~ (שהוא בנו של אחיה של המערערת אשר הופיע כנתבע בתיק ואשר התביעה נגדו נמחקה כמפורט לעיל) לדין פלילי, למרות שהודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו, בין היתר, בהתחשב בנסיבותיו האישיות ורקעו לביצוע מעשיו. צילום מכתבה של עו"ד ~~שמו~~ מיום 04.12.2013, המדובר בעד עצמו, בצירוף מכתבו של המשיב מצ"ב לתיק המוצגים ומסומן מוצג 13.

17. סעיף 13 לחוק קובע שורה של "פרסומים מותרים" – כלשון כותרת הסעיף. סעיף 13(5) קובע: "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי... (5) פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בודר, או אדם אחד בעל סמכות שיפוטית או מעין-שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם, או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור."

18. בהוראה הקבועה בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע התכוון המחוקק כי הדברים הנאמרים או הנכתבים תוך כדי דיון משפטי יזכו להגנה מפני תביעת לשון הרע, וזאת על מנת לאפשר לכל המעורבים בהליך המשפטי לומר את דברם באופן חופשי וללא מורא, ובלא לחשוש פן יסתבכו בשל אמירת זו או אחרת (רי ע"פ 364/73 זילדמן נ' מ"י, פ"ד כח(2) 620, 624 (1974)).

19. לתשומת לב בית משפט כי בעניין סעיף 13 קיימת הוראה מפורשת כי ההגנה המוענקת בו הינה מפני כל הליך פלילי או אזרחי, ולא רק הליך "בשל לשון הרע", וכאמור ברישא לסעיף 13: "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי..." (והשווה לסעיפים האחרים בחוק איסור לשון הרע בהם הוספה התוספת "בשל לשון הרע"). המסקנה לפיה אין לאפשר עקיפת ההגנות שבסעיף 13 באמצעות העלאת עילות נלוות אחרות נקבעה גם בתיא 3811/03 חביב נ' חפץ; תיא 14408/05 שדה נ' חושן; בטיא 182516/08 לינדנשטראוס נ' פיינגבלום; תיא 4831/08 אלחדף נ' פרץ.

20. לנוכח הלכת רע"א 1104/07 חיר נ' גיל, לפיה ההגנה תקבועה בסעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע היא הגנה מוחלטת, צדק בית משפט קמא בכך, שדחת את תביעת המערערים כנגד המשיב מחמת כך, שעסקינן בפרסום מותר ובלשון בית משפט קמא: "לאחר ששמעתי את העדים ועיינתי בחומר הראיות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות. הפרסום בענייננו הוא פרסום מותר כאמור בסעיף 13(5) לחוק. מכתבו של הנתבע יועד למשטרה והופנה ליחידה שתקרה את העבירות שביצע". מקריאת המכתב עולה כי כל כולו בא לגמק בפני המשטרה מדוע יש מקום שלא להעמיד את [REDACTED] לדין, למרות שביצע את העבירות, וזאת בהיותו אדם נורמטיבי, מועיל לחברה אשר כשל בעבירה בשל כעסו על הדברים החמורים אשר התובעים (המערערים) ייחסו לאביו. מטרתו של המכתב היתה להניע את המשטרה בנסיבות אלו להמליץ שלא להעמיד לדין את [REDACTED] לדין. המכתב לא היה בא לעולם אלמלא החשש (המבוסס) להעמדתו של [REDACTED] לדין. משכך נכנס הפרסום לגדר עדות או מכתב או פניה אשר נעשים במסגרת (דין) במובנו הרחב על פי סעיף 13(5) לחוק. קיים אינטרס ציבורי כי דיונים משפטיים יתקיימו כך שכל הנוטלים בהם חלק יוכלו להתבטא באופן חופשי, ללא חשש מהעמדה לדין או תביעה אזרחית בשל הדברים שיפרסמו במסגרת הדיונים. אינטרס זה גובר על האינטרס להגן על שמו הטוב של אדם, וזאת על מנת שההליך המשפטי יסתיים בתוצאה צודקת ונכונה." (פסי' 29-22 לפסי"ד מוצג 1).

21. כאן המקום לציין שהמערערים, אשר היו ערים להגנה המוחלטת שמוקנית למכתבו של המשיב, פעלו בערמה וניסו בתצהיריהם להעלות את הרושם הכוזב ממש, כאילו מכתבו, שנשלח כאמור רק למשטרה, הופץ כביכול ברבים בכלל ובקרב הקהילה הבוכרית בפרט, בעוד שהלכה למעשה המכתב הגיע לרשות היחידה החוקרת בלבד ולא הופץ ברבים כלל!

22. מעדותו של המשיב עלה כי על המכתב נרשם "לכל מאן דבעי" אך מאחר ולא ידע את שמו של האדם במשטרה אליו יגיע המכתב וכן את שמה של היחידה החוקרת שמטפלת בקבלת המכתב, אך כוונתו היתה שהוא ממוען למשטרה בלבד ולא לאף גורם אחר. ואכן, היחידה החוקרת היא הגורם היחיד שקיבל את המכתב והמכתב לא נשלח לשום גורם אחר, כפי שעולה ממצא עובדתי ברור של בית משפט בפסק הדין.

23. זאת ועוד, המערער אישר בתקירתו הנגדית בפה מלא כי אין לו ידיעה אישית על אף אדם שנחשף למכתבו של המשיב, אשר נשלח כאמור למשטרה בלבד: "יש בשורה תחתונה, אתה יכול לאשר לי, שאין אף אדם שאתה יודע בוודאות שנחשף לתוכן מכתבו של הרב, חוץ ממך. ת: אני לא יכול להגיד." ובחמשך... כב' בית משפט: אדוני, סליחה. אדוני, חוץ מזה שהוא כתב לכל מען דבעי, יש לך איזו שהיא ראייה שמישהו אחר ראה את זה? ת: כן, בטח. כב' בית משפט: איזה? ת: אני הרגשתי את זה בכניסה שלי בבית הכנסת. כב' בית משפט: תודה. ת: אבל לראות בעיניי, אף אחד, שלא יגיד אף אחד. ש. זה השערה, זה השערה. ת:מה, אנשים לא יבואו להגיד לי". (עמ' 29 שי 31-33 ועמ' 30 שי 8-16 לפרוטוקול - מוצג 12)

24. יתרה מכך, העד היחיד שזומן לעדות מטעם המערערים, מר [REDACTED] אישר בחקירתו שהוא בעצמו נחשף למכתבו של המשיב רק בעקבות כך, שהמערערים הציגו בפניו מכתב זה: "ש: אוקיי. עכשיו אתה, אתה יכול לומר לי בבקשה, אתה, תאשר לי שאת התוכן של המכתב של [REDACTED] למעשה, על התוכן שלו ועל עצם קיומו של המכתב נודע לך מהתובע. התובע הוא זה שהציג לך את המכתב. ת: בודאי. ש: נכון? ת: בטח. ש: זאת אומרת, אלמלא התובע לא היה מציג לך את המכתב... אתה לא הייתה נחשף למכתב. למכתב עצמו. ת: אם לא הייתי נחשף למכתב, ש: אתה לא היית יודע על קיומו של המכתב. ת: על קיומו של המכתב אני לא הייתי יודע." (עמ' 11 ש' 29-23 וכן עמ' 12 ש' 1, 9-7 לפרוטוקול הדיון מיום 03.01.2021 - מוצג 12). מכאן שכל עדותו של העד בביב התגלתה כעדות לא רלוונטית בעליל!

25. ויודגש כי, המערערים בעצמם נחשפו לתוכן המכתב רק בעקבות עתירתם לבית משפט לחשיפת חומרים שהיו בתיק המשטרה. על עובדה זו ניתן ללמוד בנקל מבקשתם לבית משפט במסגרת ת.א [REDACTED] בו עתרו למתן צו להורות למשטרת ישראל להציג את חומר החקירה בעניין [REDACTED] המצויב לתיק המוצגים ומסומן מוצג 14.

26. לאחר שבית משפט נעתר לבקשת המערערים למתן צו למשטרה במסגרת ת.א [REDACTED], הגישו המערערים בקשה להארכת מועד להגשת תצהירי עדות ראשית, כאשר הנימוק המרכזי לבקשתם זו היה מושתת על חשיפתם לראשונה לתוכנו של מכתבו של המשיב למשטרה, ובלשון המערערים בסעיפים 1-2 לבקשתם: "מילד לאחר מתן הצו למשטרת ישראל לחשיפת כל חומרי החקירה בענייניו של המשיב, נחשפו בפני המבקשים מסמכים שלא ידעו על קיומם עד כה; בין המסמכים תצהיריהם של מר [REDACTED], אבי המשיב ואחיה של המבקשת 2, (להלן: "האבי") כמו גם מכתבו של [REDACTED] (להלן: "הרבי"). צילום הבקשה להארכת מועד מציב לתיק המוצגים ומסומן מוצג 15.

27. גם בחקירתו הנגדית אישר המערער כי נחשף למכתבו של המשיב במשטרה רק בעקבות הצו: "ש: עכשיו, תאשר לי שהמכתב, אתה לא ידעת על קיומו של המכתב עד לשלב שאתה ביקשתם חשיפה של חומרי חקירה מהמשטרה. ת: נכון. ובהמשך... ש: מתני נחשפת למכתב? ת: בשנת 2014, כשהלכתי למשטרה. ש: 2014? ת: 14/15 לא זוכר בדיוק, אני את התאריכים לא יכול לזכור. יש לי בראש הרבה דברים שאני עושה בתאריכים אני לא יכול לזכור. יש מסמך שאני הוצאתי מהמשטרה. ש: מהמשטרה. ת: כן. ש: יפה, עכשיו, מעבר לנושא שהוצאת את המכתב, אתה מאשר שהמכתב הזה, זה מכתב שהוצאת מהיחידה החוקרת במשטרה. ת: כן. ש: זאת אומרת, אתה לא ידעת על קיומו של המכתב, לפני שהוצאת אותו מהמשטרה. ת: כן. היה לי משפט, קיבלתי צו. ש: נכון מצו. ת: שופט נתן לי אישור צו. ש: יפה. ת: צריך להוציא, ביקשתי ממנו, הוא נתן." (עמ' 17 ש' 26-24 ועמ' 18 ש' 31-14 לפרוטוקול מיום 03.01.2021 מוצג 12)

28. מכאן, שבניגוד לתמונה "שובת הלב" אותה ניסו המערערים בערמה להציג לבית משפט קמא, כאילו מכתבו של המשיב הופץ ברבים, הרי "שלא דובים ולא יערי" ומחומר הראיות כמו גם מקביעה עובדתית חד משמעית של בית משפט קמא עלה כי מכתבו של המשיב לא הופץ לשום פורום פרט ליחידה החוקרת, ובלשון בית משפט קמא במסק דינו:

"מחומר הראיות עולה כי לא נעשה שום פרסום נוסף לאותו מכתב, בניגוד לטענת התובעים. התובעים עצמם לא נחשפו למכתב ולא ידעו על קיומו עד אשר קיבלו את כל חומר החקירת מהמשטרה לאור תצו שניתן. דבר זה כשלעצמו סותר את גרסתם כי המכתב נפוץ בכל איזור מגוריהם. זאת ועוד, מחומר הראיות עולה כי דווקא התובעים הם שהפיצו את תוכן המכתב כאשר העד מטעמם העיד כי נודע לו דבר המכתב מהתובע" (פסקאות 30-32 לפס"ד מוצג 1).

29. על אף כל האמור לעיל, לא התביישו המערערים להמשיך ולהעלות בערעורם את הטענה הכוזבת, כאילו מכתבו של המשיב הופץ לכל העולם. יש לגנות את הניסיון השערורייתי של המערערים להטעות את בית משפט בערעורם לסבור כאילו המשיב הודה בעדותו בבית משפט שמכתבו פורסם ברבים (סעיף 19 לערעורם), בשעה שהמשיב כלל לא הודה בכך, שכן בעמוד 56 לפרוטוקול הדיון (מוצג 12) נשאל על ההליך המשפטי שהתנהל בין המערערת לבין אחיה בתיק הירושה ועל כך בלבד השיב כי "כל העולם ידע על זה" ולא על המכתב נשוא התביעה כפי שניסו לטעון המערערים!

דחיית התביעה מחמת הבעת דעה אישית, הגנת אמת והשתק פלוגתא

30. טענת המערערים כאילו המשיב נתן הכשר למעשיו של [REDACTED] אגנה נכונה בעליל שכן, במכתבו למשטרה כלל לא הביע כל דעה או עמדה ביחס למעשיו של [REDACTED] בפן הפלילי וכל שביקש היה לתת עדות אופי לרקע, שקדם לביצוע העבירה על ידי הנאשם, בשל הפגיעה באביו על ידי המערערת, לנוכח טענותיה הכוזבות כלפיו כאילו התעלל בהוריו המנוחים! (סעיף 43 לתצהיר המשיב המצוייב כמוצג 16 וכן ראה עמוד 41 שורות 5-15 ועמוד 48 שורות 25-30 לפרוטוקול הדיון מוצג 12).

31. ואכן, בהליך המשפטי שהתנהל נגד מר [REDACTED] במסגרת תיק פלילי [REDACTED] מצא לנכון גם ביהמ"ש לא למצות את הדין עם הנאשם, חרף מעשיו, בכך שבגזר דינו לא מצא לנכון בחתחשב בנסיבותיו האישיות להרשיע אותו. זאת ועוד, בית משפט בעצמו כתב בגזר דינו כי אחת הסיבות לאי הרשעתו בפלילים של מר [REDACTED] נובעת בשל הסכסוך המתמשך שקדם למעשיו, שהיה קשור לפגיעה באביו על ידי המערערים בתיק דכאן: ובלשון ביהמ"ש בגזר דינו: "יש לתת משקל לרקע לביצוע העבירה שעניינו סכסוך מתמשך, הקשור בפגיעה באביו של הנאשם על ידי המתלוננים. מובן, כי אין בכך כדי להצדיק התנהלות לא תקינה ועבריינית של הנאשם, אולם בבוא בית המשפט לשקול את המלצת שירות המבחן, עליו לתת ביטוי גם לרקע לביצוע העבירה, כפי שאף מנחה המחוקק". צילום פרוטוקול הדיון וגזר הדין מצוייב לתיק המוצגים ומסומן מוצג 17.

32. הנה כי כן, אף בית משפט עצמו קבע כי יש לתת משקל לרקע לביצוע העבירה של [REDACTED] בשל הפגיעה הקשה באביו על ידי המערערת בתיק דכאן ולכן היתה קיימת לגיטימיות מלאה שהמשיב ישלח את מכתבו למשטרת ישראל, בו כאמור ביקש אף הוא מגורמי האכיפה לתת את המשקל המתאים לרקע ביצוע העבירה ובוודאי שלא על מנת להצדיק אותה.

33. זאת ועוד, מקריאת גזר הדין שניתן בעניינו של מר [REDACTED] עולה כי גם לפי עמדת תסקיר שירות המבחן היה מקום שלא להרשיע את הנאשם וכן להתחשב בנסיבות ביצוע מעשיו בשל תלונות השונא של המערערים כלפי אביו אשר בעטיין אביו של [REDACTED] נקלע למשבר נפשי קשה ואף חלה בסוכרת (עמוד 7, שורות 8-15 לגזר הדין שניתן ביום 10.15.11 במסגרת [REDACTED] מוצג 17).

34. מהאמור לעיל עולה כי, גם לפי עמדת בית משפט השלום, שנתן את גזר דינו של הנאשם בהליך הפלילי, תוך אימוץ עמדת תסקיר שירות המבחן, היה מקום להקל עם הנאשם בשל מסכת השקרים שהפיצה המערערת בתיק דנו על אביו של הנאשם ולא להרשיעו ולכן לא נפל גם כל רבב במכתב שכתב המשיב למשטרה במסגרתו אף הביע את דעתו האישית כי אין למצות עימו את הדין בנסיבות העניין!

35. גם לגופו של עניין, אין במכתב כל פרסום מומשי שמכפיש את המערערים, מלבד הבעת דעה אישית של המשיב בדבר פרסומים שאינם אמת שהמערערת ייחסה לאחיה ואשר כללו תיאורים אכזריים אודות אלימות פיזית שכביכול הפגין כלפי הוריו המנוחים. הראיה לכך שהפרסומים אינם אמת עולה, בין היתר, מפסק דינו של ביהמ"ש מיום 02.17.02 שניתן במסגרת ~~המסגרת~~ במסגרתו נדחתה כל התנגדותה של המערערת לצוואות הוריה המנוחים. התנגדות שהיתה מבוססת, בין היתר, על מסכת כזבים והכפשות אישיות שלה כלפי אחיה באילו התעלל בהוריו המנוחים! (מוצג 2)

36. בפסק דינו של בית משפט לענייני משפחה נדחו כל טענות המערערת כלפי אחיה בעניין יחס אלים ומחפיר שנקט בביכול כלפי הוריו, תוך שבית משפט קבע בפסק דינו החלוט כי: "...בניגוד לטענותיה החמורות של הנתבעת (המערערת) כי התובע (אחיה) התעמר והתעלל כביכול במנוחים תוך ניצול היותם חסרי ישע, הוכח מפיה של האחות כי לא כך היו פני הדברים בשנשאלה האחות על אלימות כביכול של התובע כלפי המנוחים השיבה "מזה אלים! הוא היה צועק" זכשנשאלה אם היה מרביץ להם, השיבה בהגינותה כי למיטב ידיעתה לא" (סעיף 144 לפסק הדין וכך ראה גם סעיפים 145 ו-146 לפס"ד).

37. זאת ועוד, במסגרת סעיף 146 לפסק הדין אף צויין מכתב שהגישה המערערת כנגד אחיה, אשר במסגרתו הודתה בפה מלא כי אחיה טיפל במסירות בהוריו המנוחים: "כמו כן, בניגוד לטענת הנתבעת כי המנוח בחר לשכן את המנוחה בדירה מצחינה ומוזנחת בפתח תקווה, הוכח בדיוק ההיפך. עיון במסמכים שהתקבלו ממתב מלמדים כי לאחר שהמנוחה עברה להתגורר בפתח תקווה (כ-18 שנים לאחר עריכת הצוואה) טיפל בה התובע בצורה נאותה ולא היתה הזנחה בטיפול כפי שטוענת הנתבעת... כאמור, לאורך השנים הרבות בהן התגוררה המנוחה בפתח תקווה הנתבעת ואחותה לא התלוננו אודות ההזנחה כביכול של המנוחה, אלא כאמור פעם אחת בלבד בשנת 2010 (ר' לעיל). יצוין כי גם במכתב התלונה צוין בין היתר כי "הבן מטפל במסירות מגיע 3 פעמים ביום. דואג להאכיל ולהחליף את האמא...", והדבר מעיד על טיפולו הנאות במנוחה..."

38. ואכן, ממצאי פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה (מוצג 2) תואמים "כיד לכפפה" את שרשם המשיב במכתבו למשטרה: "מהיכרותי מקרוב את משפחת ~~המשיב~~ אני יודע באופן אישי עד כמה הוקיר ~~המשיב~~ אביו של ~~המשיב~~ את הוריו ועד כמה טיפל במסירות נפש וכיבוד הורים שלא ניתן לתאר, מאחר שאנו גרים באותה השכונה. כמו עיני חזיתי בו בבקרים בערבים ובלילות כאשר הוא מבקר את אמו שהייתה גרה מולו, מטפל בה, מאכל אותה ושומר עליה".

39. בנסיבות אלו, כמובן שהדברים שנאמרו ע"י המערערת על אחיה הם שקרים אכזריים, שנועדו להכפיש את שמו. כל תיאוריה על יחס אכזרי ואלים כביכול שנקט אחיה של המערערת כלפי הוריו המנוחים לא עולה בקנה אחד עם ההתרשמות רבת השנים של המשיב כרב קהילה, שגר בשכונת אליהם, ומאות אנשים בקהילה ובמשפחה הקרובה והמורחבת ואף לגביהם מתקיים השתק פלוגתא שמונע מהמערערים לטעון היפוכו של דבר בהליך הנוכחי.

40. מכאן, לא בכדי קבע בית משפט קמא כממצא עובדתי בפסקה 33 לפסק דינו כי: "אשר לפסקה במכתב המצטט לעיל, שבה בין היתר נכתב כי כתב התביעה של התובעים (המערערים) כולו אוסף שקרים ומלא תיאורים אכזריים (אודות [REDACTED]) הדי שטענות התובעים (המערערים) באשר ליחסו של [REDACTED] כלפי האם המנוחה, נדחו בפסק הדין". מכאן, שאף בית משפט קמא קבע בפסק דינו כי למשיב עומדת גם הגנת אמת בפרסום.

סיכום

41. לאור כל האמור במצטבר לעיל, עולה כי לא עמדה למערערים כל עילת תביעה אמיתית וממשית כנגד המשיב, בעוד שלמשיב עמדה הגנה מוצקה ומוחלטת מפני התביעה, לרבות ההגנה המצויה בסעיף 13(5) לחוק, הגנת אמת בפרסום והשתק פלוגתא, כפי שקבע בית משפט קמא בפסק דינו, כממצא עובדתי.

42. הלכה פסוקה היא כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית, אשר בידיה נתונה האפשרות להתרשם מהעדים ומחקירתם על דוכן העדים וכך גם בענייננו. משכך, יש לקבל את קביעתו העובדתית והברורה של בית משפט קמא כי מכתבו של המשיב לא הופץ ברבים, כמו גם בדבר השתק פלוגתא בדבר הגנת אמת בפרסום. משכך, המשיב סבור שיש בהחלט מקום לחיוב המערערים גם בהוצאות לאוצר המדינה בשל העלאת טענה עובדתית שאינה אמת בידעין בערעורם, במטרה להטעות את ערכאת הערעור ובמיוחד שטענה זו נסתרת מניה וביה אף מעדותם בבית משפט של המערערים ואף מעדות העד מטעמם, כמו גם מחומר הראיות.

43. לבסוף לא נותר אלא להפנות את בית המשפט הנכבד לאמור בסעיף 59 לתצהיר עדותו הראשית של המערער ממנו "יצא המרצע מחשקי" עת התברר שהסיבה האמיתית להגשת התביעה כנגד המשיב נבעה משיקולים זרים בשל סברת המערערים כי בשל מכתבו למשטרה לא הסתיים ההליך הפלילי נגד בנו של אחיה של המערערת בהרשעתו הפלילית ובלשון המערער בסעיף 59 לתצהירו: "חשוב לי להוסיף כי מכתבו של הרב היטה את הכף ובגללו לא קיבל [REDACTED] הרשעה פלילית, ברור לי שלולא מכתב זה היה [REDACTED] מקבל עונש חמור יותר ומכתב זה שהינו שקרי ודאי השפיע על מקבלי ההחלטות ועל פסק הדין להיות עדין יותר".

44. מכאן שהמערער בעצמו הודה בתצהירו כי עילת תביעתם האמתית של המערערים כנגד המשיב נבעה אך בשל רצונם העו לנקום בו בשל חוסר שביעות רצונם מתוצאות ההליך הפלילי אשר הסתיים למגינת לבם באי הרשעתו בפלילים של בנו של אחיה של המערערת וכמובן שאין לתת דל ככך. צילום תצהיר עדותו הראשית של המערער מצייב לתיק המוצגים ומסומן מוצג 18.

45. אשר על כן, ומאחר ולא היתה כל הצדקה עניינית /או משפטית ממשית להגשת הערעור, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הערעור ולחייב את המערערים בהוצאות המשיב, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ.

ניר טולדנו, עו"ד
ב"כ המשיב

9